

Andra s Alenou mezi tím mezi námi loupají hromadu cibule, v kuchyni Jana chystá hromadu vurčů a cuket. My se stále víc veselíme před chalupou a připijíme na zdraví Zdeněkovi.

Tak jak čas pomalu postupuje přecházíme podobně postupně od štedrém stolu před chalupou dozadu za chaloupku k rybníku. Tady už hoří ohýnek a Jana Neužilová usilovně míchá v padesátilitrovém hrnci postaveném na kovové trojnožce nad ohněm. To už jsou zde i muzikanti a začíná se hrát. Jana pokračuje ve vaření, vlévá do hrnce dvě litrovky kečupu a nejméně ^{sedm} flahvi piva Kozel. Nakonec do hrnce nahrne napůl rozkrojené vurčy z několika táčů. Potom solí, dochucuje. Hostina je hotova. Pochutkáváme si moc. Jano, uvařilas užásně!

Oslava Zdenkova jubilea se zahajuje po jídle mírně netradičně: sólovým koncertem Viěka Neužilů na klarinet, věnovaný oslavenci. Zdeněk je potěšen, i my máme radost z talentovaného chlapce. A pak už se vrháme na Zdenka se svými gratulacemi my všichni. Teď se také objevuje Petr Černochoch a přichází jeden Jardův místní kamarád s kytarou. Totom se téměř všichni přesouvají do Jardovy stáje a sedajísi kolem Kulečnickového stolu i v řadě podél stěn. Tady se hraje a zpívá. Je veselo. Tento večer končí pro mnohé až za kurpění.

Sobota 30.7.

Na sobotu je naplánován krátký výlet na oběd do blízké vesničky. Počítá se tam s delším posezením a návratem do 17-té hodiny. Když my dva s Viěkem vstáváme kolem dvanacté, zjišťujeme